

Християнското семейство – традиции и ценности

Дара Паунова, 10 «Г» клас

Християнското семейство е олицетворение на всичко свято и непреходно. Семейството като институция обединява хората по родство и за всеки от нас има дълбок смисъл. Във всички религии е възвеличена неговата обединяваща роля. Първостепенно значение има за всеки добър християнин.

Библията като книга, която ни учи да бъдем добри, възлага определяща роля на семейството – като ни напътства в духовно – нравствен смисъл. Човек, който се грижи добре за най-близките си и за децата си, е намерил личното си щастие и е дълбоко удовлетворен в себе си. Такава личност е неспособна на зло. В Десетте божии заповеди неслучайно се казва: «Почитай баща си и майка си... за да живееш дълго.»

Съвременното общество цени традициите, които в повечето случаи имат религиозен характер. Например Рождество Христово – Коледа; Успение на Пресвета Богородица; Богоявление, както и Въведение Богородично. Това са забравени празници, които имат сплотяващ семейството смисъл. Всеки човек се нуждае от семейство като място за убежище и покой. Това е особена среда, където се учим да градим отношения помежду си – между мъжа и жената, между родителите и децата, братята и сестрите. В традиционен смисъл като ден на християнското семейство празнуваме 21 ноември. Когато Дева Мария навършила 3 години, нейните родители Йоаким и Анна изпълнили дадения от тях обет – да отдадат в служба на Бога своето дете. Това се случило в божия храм на град Йерусалим. Там тя се кръщава и се обрича на Бог с мисията да стане майка на Спасителя. На този ден по традиция цялото семейство отива на църква. Целта е да се пречисти и измоли за себе си здраве и благоволение. Вечерта всички се събират около трапезата, като засвидетелстват здравата връзка помежду си.

За семейството се говори още в първата глава на Библията «Битие». Една от идеите за създаване на семейство е изтъкнатата там – създаването на дете, което да се възпита в духа на добрите християнски традиции: «Защото не направи ли Той на двамата един човек, ако и да имаше още от духа на живота? И защо един? За да очаква набожно потомство.» /Малахия 2:15/.

Ценностите, на които ни учи християнството, се коренят във вярата, че семейството е любов – източник на нашите най-съкровени чувства. В патриархалния ни бит то е хранилище на родовата памет. Уважението, доверието, толерантността, здравият морал са каноните в тази малка общност. Само по този начин могат да се опазят родовите корени. Християнското нравствено учение е основано на разбирането, че смисълът на човешкото съществуване се корени в добруването между хората и в любовта към ближния.

Тези традиции и светоглед са причина светът да оцелява във водовъртежа на времето. Човек не е създаден да живее сам, а да споделя всичко, създадено от него: «Нова заповед ви давам, да любите един другото, както аз ви възлюбих. По това ще познаят всички, че сте мои ученици, ако любов имате помежду си.»

Ценностите на нашите съвременни семейства се коренят в традициите и би трябвало да ги познаваме и спазваме, за да сме достойни човеци. Те не се коренят в материалното. Това е казано още в Евангелието на Матей: «Недейте си събира съкровища на земята, дето молец и ржда ги изяждат, и дето крадци подкопават и крадат;...ако светлината в теб е тъмнина, колко голяма ще е тъмнината.» /Евангелие

на Матей; глава 7/. Християнското семейство носи онези традиции, които служат като опора за поколенията. То е по-ценно за всеки от нас от всичко, което можем да притежаваме, защото човек без семейство е като дърво без корени.